

DUITSE GEVANGENISTERREUR TEGEN LINKS.

Alhoewel misstanden in elk land voorkomen en er maar weinig landen zijn die hun gevangenen echt menselijk behandelen, is de behandeling van de duitse democratische overheid tegenover (wat de pers noemt) de Baader-Meinhofgroep, in zijn soort uniek te noemen. Zonder feitelijke bewijzen worden de leden van genoemde groep in voorarrest lang lichamelijk en geestelijk tot het uiterste gemarteld. Vandaar dat wij U aandacht vragen voor deze zaak.

"Die Rote Armee Fraktion" (RAF) oftewel "Die Baader-Meinhofgruppe" beroept zich op het filosofisch beginsel van het recht op zelfverdediging.

De morele vraag of geweld en met name doden geoorloofd is kent globaal drie antwoorden, t.w.:

- 1) een radikaal neen, 2) een voorwaardelijk ja én 3) een onvoorwaardelijk ja.

Welke van deze drie beginselen iemand ook verdedigt in alle drie de antwoorden ontkomt hij of zij er niet aan dit beginsel voor iedereen dus voor A L L E mensen te laten gelden.

Iemand die op het standpunt staat dat hij uit zelfverdediging mag doden, moet ook van mening zijn, als hij het als een natuurrecht ziet, dat dit recht op zelfverdediging geldt voor alle mensen, ZONDER UITZONDERING.

Wij anarchisten vinden dat het doel niet de middelen heiligt en wij zijn het niet eens met de strijdmethode van de RAF, omdat wij de politieke waarde van het openlijk stelling nemen vanuit punt 2 weinig bewustmakend vinden werken op grote delen van de -zeker duitse- werkende bevolking. Toch protesteren wij anarchisten fel tegen de mensonterende behandeling en zware straffen die tegen leden van de RAF uitgevoerd worden. Dezen staan ons inziens in geen enkele verhouding met het door hen gepleegde.

Tevens protesteren wij tegen de invoering van isoleercellen in Nederland, omdat dit, gezien de gevolgen van een dergelijke marteling, feitelijk betekent, herinvoering van de DOODSTRAF.

Om te protesteren tegen de Vietnam-oorlog stichtten Andreas Baader en een paar andere mensen brand in een speelgoed-afdeling (oorlogsspeelgoed) van een warenhuis in Frankfurt. Deze groep ging zich later "die Rote Armee Fraktion" (RAF) noemen.

Zij noemden zichzelf nooit anarchisten. (Indien bommengooiers anarchisten zijn, zijn de Amerikanen de beste anarchisten).

De brandstichters werden bij verstek tot drie jaar veroordeeld. Zij waren ondergedoken. In 1970 werd Andreas Baader gearresteerd. Een maand later werd hij met geweld bevrijd door Ulrika Meinhof en andere leden van de RAF. Een bewaker werd levensgevaarlijk gewond. Sindsdien is er door 150.000 man politie, bewapend met karabijn en machinegeweren, een klopjacht gevoerd op de leden van de RAF.

In deze tijd ook ontdekte men een extreem rechtse groep, die schietoefeningen hield op het portret van de bondskanselier en die aanslagen beraamde op politici. Van deze groep is slechts één man gevangen gezet. Ook werden burgerwachten geformeerd. Een lid van een burgerwacht heeft een inbreker doodgeschoten. Hij is niet vervolgd wegens moord.

De kranten begonnen tijdens de klopjacht op de RAF een haatkampagne tegen de RAF en alles wat links is. Er verschenen persberichten over bomanslagen, moorden en bankovervallen, die men toeschreef aan de RAF.

(Om kommunisten en socialisten te kunnen vermoorden hebben de nazi's in Duitsland voor de oorlog zelf de brand van het Rijksdaggebouw georganiseerd en de schuld aan de kommunisten gegeven).

De enige dode die tot eind 1971 in de oorlog tussen de RAF en de justitie gevallen was was het RAF-lid Petra Schelm, die zonder omhaal door de politie van Hamburg werd neergeschoten. toen zij hi

wegens moord.

De kranten begonnen tijdens de klopjacht op de RAF een haatkampagne tegen de RAF en alles wat links is. Er verschenen persberichten over bomaanslagen, moorden en bankovervallen, die men toeschreef aan de RAF.

(Om kommunisten en socialisten te kunnen vermoorden hebben de nazi's in Duitsland voor de oorlog zelf de brand van het Rijksdaggebouw georganiseerd en de schuld aan de kommunisten gegeven).

De enige dode die tot eind 1971 in de oorlog tussen de RAF en de justitie gevallen was was het RAF-lid Petra Schelm, die zonder omhaal door de politie van Hamburg werd neergeschoten, toen zij bij een verkeerscontrole uit haar auto kwam. Twee andere leden van de RAF werden ook door de politie doodgeschoten. Georg von Rauch toen hij met zijn handen omhoog tegen een muur stond en Thomas Weissebecker, die zo maar in een winkelstraat gedood werd.

Bij twee andere arrestaties, waarbij een vuurgevecht ontstond tussen de politie en RAF-leden, werden twee politieagenten gedood.

Hier was dus voor de RAF-leden sprake van noodweer.

Een automobilist in Bonn, die een hem hinderende chauffeur doodschoot, werd niet veroordeeld voor moord, omdat er sprake van noodweer was.

Twee bomaanslagen werden door RAF-leden gepleegd op het computercentrum van het Amerikaanse leger in Heidelberg, waar de bombardementen op Vietnam worden geprogrammeerd (mei 1972). Hierbij vielen 5 doden en 30 gewonden. Dat is verschrikkelijk. Maar nog erger zijn de duizenden doden die in Vietnam vielen door de Amerikaanse bombardementen en de duizenden die gewond raakten en levenslang verminkt blijven dankzij de napalm- en fragmentatiebommen van de superbommengooiers aller tijden: de Amerikanen die de westerse beschaving verdedigen.

Toen Ulrika Meinhof en Andreas Baader in 1972 werden gearresteerd, haalde men in de Bondsrepubliek opgelucht adem. Grote foto's in de kranten lieten zien hoeveel wapens de arrestanten bezaten.

In datzelfde jaar schatte men het illegaal wapenbezit in Duitsland op 20.000.

Op dit moment zitten ongeveer tachtig mensen in voorarrest op verdenking van het lidmaatschap van de RAF (hieronder bevinden zich ongeveer veertig mensen van een hulpverleningsorganisatie voor patiënten in psychiatrische inrichtingen: "het Socialistische Patiënten Kollektief"-SPK).

Zij worden vastgehouden in isoleercellen, mogen geen contact hebben met medegevangenen, worden door toepassen van narcotisering gedwongen mee te werken aan medische experimenten, terwijl zij medisch-hygiënisch verwaarloosd worden. De familie van de gevangenen worden tijdens het bezoek beledigd en geïntimideerd. Om hiertegen te protesteren zijn de meesten in hongerstaking gegaan. Zij worden nu kunstmatig gevoed.

Siegfried Haussner, die in december vrijgelaten moet worden, krijgt in plaats van $1\frac{1}{2}$ liter -zoals de anderen- $2\frac{1}{2}$ liter door de neus "getrechterd", teneinde hem toch redelijk aan de buitenwereld te kunnen presenteren.

Holger Meins is door gebrek aan medische begeleiding overleden. De gevangenisdirectie nam niet eens de moeite de familie van de overledene in te lichten.

De Nederlander Ronald Augustin is in 1973 op verdenking van het lidmaatschap van de RAF gearresteerd. Ook hij is na één jaar voorarrest in een isoleercel in hongerstaking gegaan. Door een duimdikke slang werd hij gevoed, wat verstikkingsverschijnselen en verlamming van zijn spieren tot gevolg had.

Niet alle mensen die in de Duitse gevangnissen in voorarrest zitten worden slecht behandeld. Een aannemer die wegens fraude in voorarrest zat werd tegen 50.000 mark op vrije voeten gesteld.

Andere rijke gevangenen (in Mannheim mochten hoeren ze hoeren ontvangen en kochten voor 100 mark per fles wodka van de cipers) hadden gelijksoortige voorrechten.

Sommigen gearresteerden komen helemaal niet in voorarrest. Dr. Ludwig Hahn die verantwoordelijk is voor de dood van 300.000 joden werd veroordeeld tot 12 jaar voor het doodschieten van tien Polen. Hij is in hoger beroep gegaan en heeft nog geen dag in de gevangenis gezeten. Bij processen tegen RAF-leden die inmiddels plaatsvonden zijn zware straffen geëist (tegen Ulrike Meinhof 10 jaar wegens poging tot moord, bevrijding van een gevangene en illegaal wapenbezit), op grond van zeer slechte bewijsvoering van het Openbaar Ministerie. In een aantal gevallen werden valse getuigenverklaringen opgesteld.

Het begrip "kollektieve schuld" heeft men geschrappt in het Duitse Wetboek van Strafrecht, zodat men een groot aantal nazimisdadigers niet hoefden te vervolgen. "Kollektieve schuld" wordt nu wel weer van passing geacht op de leden van de RAF. In de nieuw te bouwen "Bijlmer" wil men ook isoleercellen maken. Door het opsluiten in isoleercellen worden gezichts-, gehoor-, reuk-, smaak-, en tastorganen aangetast. Het leidt tot angst- en paniekverschijnselen, hallucinaties, vegetatieve lichamelijke stoornissen, verstoede slaap, sidderen

bevrijding van een gevangene
slechte bewijsvoering van het Openbaar Ministerie. In een aantal gevallen werden valse getuigenverklaringen opgesteld.

Het begrip "kollektieve schuld" heeft men geschrappt in het Duitse Wetboek van Strafrecht, zodat men een groot aantal nazimisdadigers niet hoefden te vervolgen. "Kollektieve schuld" wordt nu wel weer vanassing geacht op de leden van de RAF. In de nieuw te bouwen "Bijlmer s" wil men ook isoleercellen maken. Door het opsluiten in isoleercellen worden gezichts-, gehoor-, reuk-, smaak-, en tastorganen aangetast. Het leidt tot angst- en paniekverschijnselen, hallucinaties, vegetatieve lichamelijke stoornissen, verstoorde slaap, sidderen en hartklachten.

Het is geen plezierig verhaal om te lezen - en vooral niet 's-maandags - maar U kunt in ieder geval niet meer zeggen: "Wir haben es nicht gewusst".

Afd. Amsterdam v.d. Federatie van Vrije Socialisten,
Koffiehuis "Roodmerk", Bethaniënstr. 20, Amsterdam.